Farní listy 31/2026

Týdeník farností Domažlice a Poběžovice
13.9. – 24. neděle v mezidobí. Pouť v arciděkanském kostele

Duchovní slovo

Každý rok slavíme tajemství, jimž jsou zasvěceny naše kostely a současně si připomínáme význam tohoto tajemství. Běžně hovoříme o pouti, kterou slavíme, protože dříve naši předkové putovali ke kostelům, které slavily své patrocinium. A to je správný výraz pro slavení těchto svátků. Mnoho kostelů u nás je zasvěceno Panně Marii, zvláště mám na mysli ty, které jsou v blízkosti našich hranic. Připomněl bych poutní místa Kájov, Nové kostely (původně šlo o poutní místo v Loučimi) a Chlum sv. Máří. Zdá se mi, že naši předkové chtěli zdůraznit, že toto je pod ochranou Panny Marie. Pro nás je významný arciděkanský kostel Narození Panny Marie, který toto patrocinium právě slaví. Dlouhou dobu, řekl bych tisíce let, lidé očekávali příchod Mesiáše. Toho skutečného. Ve skutečnosti jich bylo víc. Na začátku své služby byli pomazáni králové, ale i proroci posvátným olejem, a tak byl každý takto pomazaný nazýván mesiášem. Lidé měli tehdy své zkušenosti s těmito mesiáši. Soudce Samuel na to upozorňoval, když lidé žádali, aby jim ustanovil krále. Připomněl jim, že králové budou vybírat daně, povolávat jejich syny do armády. Přesto k ustanovení králů došlo. Prorok Daniel předpověděl i dobu příchodu ideálního Mesiáše, toho, kterého pošle Bůh na tento svět. Takže v době, kdy již byl jeho příchod velmi blízký, ho lidé s tím větší touhou očekávali. V té době Bůh povolal mladou dívenku, aby právě ona se stala matkou Vykupitele – Mesiáše, ideálního Pomazaného Páně. Bůh na ni shlédl se zalíbením a připravil ji k tomuto úkolu. Také ji uchránil dědičného hříchu. Sv. Pavel v listě Galaťanům zdůrazňuje: „Když se však naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu“ (Gal 4,4). Touto ženou, narozenou bez prvotního hříchu, je Panna Maria. Proto slavíme její narození. Máme mnoho kostelů, které byly zasvěceny tomuto tajemství. Z evangelií toho příliš o narození Panny Marie nevíme, a tak jsem se podíval do apokryfních evangelií, z nichž čerpali naši předkové, jak vyplývá z výzdoby arciděkanského kostela. Na jedné malbě v klenbě kostela jsou vyobrazeni rodiče Panny Marie, jimž anděl předpovídá narození dítěte. Na jiné malbě, blíže k oltáři, je také vyobrazeno narození Panny Marie. Tento výjev mám na patě kalichu, který užívám a přiznám se, že vždy si kalich natočím tak, abych výjev narození Panny Marie měl přímo před očima.

Buďme vděčni za to, že Bůh splnil své sliby a když se naplnil čas, poslal svého Syna, narozeného ze ženy. Její narození oslavujeme touto krásnou slavností.

Mons. Emil Soukup

LITURGIE SLOVA – 24. NEDĚLE V MEZIDOBÍ (A)

1. čtení - Sir 27,33-28,9 (řec. 27,30-28,7)
Pomsta a hněv, i to jsou ohavnosti, jen hříšný člověk je chová v srdci. Kdo se mstí, zakusí pomstu Pána, on jeho hříchy uchová v paměti. Odpusť křivdu svému bližnímu, a pak i tvé hříchy budou odpuštěny, když budeš prosit. Člověk uchovává hněv proti druhému, ale od Pána hledá uzdravení? S člověkem sobě rovným nemá slitování, ale za své hříchy prosí? Živí pomstu, ač je sám jen člověk; kdo se smiluje nad jeho hříchy? Vzpomeň na konec a přestaň nenávidět, (vzpomeň) na hnilobu a smrt a dbej přikázání! Vzpomeň na přikázání a přestaň nevražit na bližního, (vzpomeň) na smlouvu s Nejvyšším a odpusť vinu!

Mezizpěv - Žl 103,1-2.3-4.9-10.11-12
Veleb, duše má, Hospodina, * vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno! * Veleb, duše má, Hospodina, * a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!
On odpouští všechny tvé viny, * on léčí všechny tvé neduhy. * On vykupuje tvůj život ze záhuby, * on tě věnčí láskou a slitováním.
Nechce se přít ustavičně * ani se hněvat navěky. * Nejedná s námi podle našich hříchů* ani podle našich vin nám neodplácí.
Jak vysoko je nebe nad zemí, * tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí. *Jak vzdálen je východ od západu, * tak vzdaluje od nás naše nepravosti.

2.čtení - Řím 14,7-9
Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě. Neboť žijeme-li, žijeme pro Pána, umíráme-li, umíráme pro Pána. Ať tedy žijeme nebo umíráme, patříme Pánu. Vždyť právě proto Kristus umřel a vstal k životu, aby se stal Pánem nad mrtvými i nad živými.

Evangelium - Mt 18,21-35
Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmasedmdesátkrát. Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože (dlužník) neměl čím zaplatit, pán rozkázal prodat ho i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: `Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím.' A pán se nad tím služebníkem smiloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho škrtit a křičel: `Zaplať, co jsi dlužen!' Jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: `Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to.' On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a pověděli to všechno svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: `Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy

i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?' A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.“

K ZAMYŠLENÍ

Odpustit, ale nezapomenout? Palčivý problém usnadní vědomí, že i my sami děláme chyby a jiní odpouští nám. Na křivdu možná nezapomeneme, ale můžeme opustit sebelítost, touhu po pomstě i tvrdý odsudek. Když druhým přejeme dobro, zlo nad námi ztrácí moc a Bůh vítězí v našem nitru. Takové kroky se těžko realizují a je třeba si je vyprosit v modlitbě. Pokud nelze cestu k odpuštění ujít naráz, stačí se na ni vydat a být vděčný za každý malý krok vpřed. Vytrvalost nás dovede daleko.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

14.9. Pondělí. Svátek Povýšení svatého kříže (Nm 21,4b-9; Flp 2,6-11; Jan 3,13-17)
Komentář: Jan 3,13-17. Nikodém tenkrát Ježíše asi nepochopil. Ale my nezapomínejme: každému vítězství předchází utrpení.

15.9. Úterý. Památka Panny Marie Bolestné (Žid 5,7-9; Jan 19,25-27)
Komentář: Jan 19,25-27. Maria je od této chvíle i naší matkou a stojí s námi v našich těžkostech. Stojí i s nejmladším apoštolem v blízkosti křížů naší církve.

16.9. Středa 24. týdne v mezidobí (1 Kor 12,31-13,13; Lk 7,31-35)
Komentář: Lk 7,31-35. Opravdu, dodnes se lidem nezavděčíte. Někdy kritizují u svého kněze upjatost, dalším nevyhovuje jeho přílišná civilnost. I dnes by se náš Pán setkal s odsuzováním…

17.9. Čtvrtek 24. týdne v mezidobí (1 Kor 15,1-11; Lk 7,36-50)
Komentář: Lk 7,36-50. Čím víc si uvědomuji své dluhy vůči Bohu, tím víc lásky od něho mohu zakoušet. Pak budu Ježíšovu přízeň přát i druhým!

18.9. Pátek 24. týdne v mezidobí (1 Kor 15,12-20; Lk 8,1-3)
Komentář: Lk 8,1-3. Kdybychom blíž poznali ženy, které doprovázely Pána, byli bychom možná překvapeni. Ježíšova novost byla v tom, že se obklopil těmi, na které tehdejší společnost shlížela svrchu.

19.9. Sobota 24. týdne v mezidobí (1 Kor 15,35-37.42-49; Lk 8,4-15)
Komentář: Lk 8,4-15. Už tím, že se dnes zastavím nad Božím slovem, si mohu ověřit, zda padlo do dobré půdy. Nyní zbývá nejdůležitější: odhodlání přinést užitek.

Loučení s P. Przemkem Ciupakem

Středeční vikariátní konference v Domažlicích, ukončená společným obědem – foto, byla příležitostí k rozloučení a poděkování P. Przemku Ciupakovi za jeho více než dvacetiletou službu v Domažlickém vikariátu (v Horšovském Týně, Domažlicích, Mrákově, Kdyni a Staňkově). Przemek se vrací do své rodné diecéze (Archidiecezja Szczecinsko-Kamienska; https://kuria.pl) v Polsku.
Novým administrátorem staňkovské farnosti byl jmenován P. David Lamberk z Koinonie Jan Křtitel (https://www.koinonia.cz), kterého vítáme v našem vikariátu

Prohlášení Iustitia et Pax o desinformacich ohledně Ukrajiny

Je alarmující, kolik lidí kolem nás, našich sousedů, ba dokonce našich příbuzných přebírá proruské postoje, relativizuje ruskou agresi na Ukrajině a nekriticky věří dezinformacím.
Skutečný rozsah ruské agrese se během války nedá přesně popsat, avšak už jen z údajů Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva je patrné, kolik utrpení ruští vojáci na Ukrajině způsobili. Úřad prověřil nejméně 16 431 zabitých a 48 613 zraněných civilistů. Mezi nimi 803 zabitých a 2 960 zraněných dětí. Více než 20 tisíc dětí bylo deportováno nebo násilně přemístěno (podle portálu Children of War), z nich se jich podařilo vrátit pouze dva a půl tisíce. Podle Mezinárodní organizace pro migraci zůstává přibližně 3,7 milionu Ukrajinců vysídleno uvnitř Ukrajiny. V Evropské unii pak nalezlo dočasnou ochranu 4,41 milionu lidí, kteří uprchli před válkou na Ukrajině. Ruská armáda opakovaně útočí ničivými zbraněmi na civilní infrastrukturu, na obchodní centra, školy, nemocnice, kostely. A podle posledních

zpráv ruská armáda překročila další tabu, když útočí na civilisty pomocí autonomních dronů, které si samy vyhledávají cíle bez dohledu operátora. Nemluvě o opakovaných ruských výhružkách Ukrajině i evropským zemím nukleárními zbraněmi.

Ruská agrese naplňuje veškerá kritéria nespravedlivé války na rozdíl od ukrajinské obrany, kterou lze s morální jistotou nazvat spravedlivou podle kritérií uvedených v Katechismu katolické církve (čl. 2307–2314). Sama lidskost člověku velí stát na straně napadených, trpících a obětí, nikoli agresora. A přesto se najde nemálo lidí, kteří soudí, že si „Ukrajinci za válku mohou sami, kvůli tomu, jak se chovali k etnickým Rusům na východní Ukrajině“, že „jsou fašisti“, „schválně válku prodlužují“ a „nechtějí jednat o míru“. Všechny tyto a podobné argumenty byly vyvráceny, a přesto je stále opakují někteří politici a osobnosti veřejného života, včetně duchovních. A co hůř, občanů, kteří jim přitakávají, spíše přibývá, než ubývá.

Hlavní důvod, proč se to děje, je možné nalézt ve výroční zprávě BIS za rok 2025, kde se píše, že „pokračuje informační izolace té části české společnosti, která přijala kanály produkující dezinformace a konspirace jako svůj pravidelný zdroj informací o společenském dění. To ji činí zranitelnou vůči vlivovým operacím cizí moci…“

Mnohem těžší je odpovědět na otázku, proč někdo přijme dezinformační kanály za důvěryhodný zdroj informací. Může za to nedostatek vzdělání či kritického myšlení? Téměř neomezená možnost šířit na sociálních sítích „nekonformní názory“ a tím si zvedat sebevědomí? To vše je pravda, ale psychologové upozorňují ještě na jiné, hlubší důvody, proč jsou lidé náchylní přimknout se k dezinformacím.

Brutální válka na Ukrajině v nás probouzí strach, úzkost, nejistotu, obavy z budoucnosti. Podvědomě máme snahu čelit vnitřní bolesti tím, že najdeme a přijmeme rychlé řešení, například mír podle ruských not, odůvodněný výše zmíněnými argumenty.

Instinkt přimknout se v krizi k autoritáři je pochopitelný. Zralejším postojem je ale připustit si obavy a nenechat se jimi ovládnout. „Pravda je subtilní,“ říká papež Lev XIV., „zjevuje se nám v našem vnitřním dialogu s Bohem i v otevřeném a uctivém dialogu s našimi bližními. Pravda není území, které je třeba bránit, ale dobro, o které je třeba se dělit.“ Nebojme se sdílet s druhými své obavy a také touhu po míru chránícím důstojnost každého člověka, který – na Ukrajině ani jinde – není možný bez pojmenování bezpráví, bez jasného rozlišení mezi agresorem a napadeným.

biskup Tomáš Holub, předseda Rady Iustitia et Pax Česká republika

—

_____

Rada Iustitia et Pax Česká republika působí při České biskupské konferenci a věnuje se podpoře spravedlnosti, pokoje, lidské důstojnosti a solidarity ve společnosti ve světle sociálního učení katolické církve.

Předsedou Rady Iustitia et Pax Česká republika je plzeňský biskup Tomáš Holub.

Liturgické okénko Mons. E. Soukupa – Konstituce o posvátné liturgii

Papež Lev XIV. se v současné době v promluvách zabýval Konstitucí o posvátné liturgii a vybízí k tomu, aby liturgie byla slavena důstojným způsobem. Konstituce je prvním dokumentem, který byl přijat II. vatikánským koncilem. Koncilní otcové sice dostali k projednání jako první dokument předlohu o Božím zjevení, která zněla: „O dvou pramenech Božího zjevení“, tj. Písmo a tradice. Při hlasování o této předloze církevní otcové neměli pro tuto práci příliš mnoho chuti. Šlo totiž o velmi tradiční pojetí. Pokud se týká koncilu, mnozí biskupové se domnívali, že půjde spíše o schválení způsobu života církve a po třech týdnech koncil skončí. Byl to omyl. Mnozí biskupové využili této příležitosti a pustili se do řešení zásadních otázek. Papež Jan XXIII. projevil velké pochopení a předlohu stáhl z pořadu jednání. Místo ní se začala projednávat předloha o liturgii. Velmi významným se stalo dílo augustiniánského mnicha Pia Parsche, rodáka z Moravy, který se již před válkou zabýval studiem, jak by měla obnovená liturgie vypadat. Žil v klášteře Klosterneuburg nedaleko Vídně a od představených dostal k disposici malý kostel, ve kterém mohl vyzkoušet, jak by měl liturgický prostor vypadat. Uspořádal to tak, jak to odpovídá i v současné době. V apsidě předsednické křeslo, oltář čelem k lidu, rozdíl je v tom, že zavedl dva ambony pro čtení a pro evangelium. Téma liturgie a její obnovy zabíralo v době před koncilem významné místo. Z více než 900 návrhů, které byly zaslány do Říma z celého světa, čtvrtina se zabývala liturgií. Proto po neúspěšném projednávání předlohy o Božím slově, byla tato z počátku neúspěšná předloha přepracována, a do koncilní haly se dostala k projednávání a byla schválena 18.11.1965 pod názvem Dei verbum (Boží slovo). Od 22. října 1962 se koncil začal zabývat otázkami týkající se liturgií. Při slavnostním závěrečném hlasování byla schválena 2147 hlasy proti 4. Do liturgie mše svaté se dostává mateřský jazyk. Bylo to ani ne tak proto, aby se rozumělo textům, ale aby se mohli účastníci bohoslužeb zapojit do posvátného dění. Vzpomínám na návštěvu emeritního vídeňského arcibiskupa kardinála Franze Königa, účastníka koncilu. Ptali jsme se ho na projednávání ohledně obnovené liturgie, zvláště zavedení mateřského jazyka. Pan kardinál připustil, že ani koncilní otcové nepředpokládali, že by to došlo tak daleko, že by mše svatá se celá sloužila denně v mateřském jazyce. Původně se předpokládalo, že se budou číst biblické texty ve srozumitelném jazyce, že se přeloží některé modlitby, ostatní, zvláště eucharistické modlitby s konsekračními slovy zůstanou v latině. A budou se používat pouze při slavnostních příležitostech, ne při každodenní celebraci. Postupně se změny začali uplatňovat. Až v roce 1969 byl přijat nový misál s tím, že od 1. neděle adventní se bude sloužit podle něho. Latinské texty se začaly překládat do češtiny, z počátku to byly provizorní sešity, které jsme průběžně dostávali. Dnes nám to připadá samozřejmé, ale tehdy to bylo něco nového. Kardinál Tomášek ještě před schválením Římského misálu vydal instrukce, že se mohou některé konkrétní texty přednášet v češtině. Později postupně začalo docházet i k úpravám liturgie, které byly zakotveny v novém misálu. Od roku 1967 se zavedla koncelebrace kněží.

MŠE SVATÉ V MILAVČÍCH A STANĚTICÍCH

NEDĚLE – 13.9.	
8.00	Za + Ludmilu Královcovou, manžela a celý rod
9.30 (St)	Za + Karla Hynčíka
STŘEDA – 16.9.	
8.00	
PÁTEK – 18.9.	
17.00	Za + Tomáše Blackého, manželku, dva syny a dceru
SOBOTA – 19.9.	
8.00	Za + Marii Fronkovou
NEDĚLE – 20.9.	
8.00	Za + Marii Polívkovou
9.30 (St)	Za + Marii Odvodovou, manžela a rodiče z obojí strany

MŠE SVATÉ V POBĚŽOVICÍCH

NEDĚLE – 13.9.	
9.30	Za Jiřího Reinsberga, Jana Magera a přátelé
NEDĚLE – 20.9.	
9.30	Za rodinu Bártovu, rodiče a duše v očistci

PROGRAMOVÉ TIPY RADIA PROGLAS

Před druhou světovou válkou byla část Ukrajiny, Podkarpatská Rus, součástí Československa. V roce 1936 vznikl v Bratislavě Klub přátel Podkarpatské Rusi, na jehož odkaz navázalo po revoluci občanské sdružení Společnost přátel Podkarpatské Rusi. Hosty pořadu Na stole je téma v úterý 15. září v 9.00 budou dva členové této společnosti – Adam Blažke a Petr Stavinoha, kteří od začátku války na Ukrajině začali organizovat **pomoc napadené zemi**. Pohovoří o své vazbě na území bývalé části vlasti, o humanitární podpoře, kterou opakovaně přivážejí, a o setkáních s lidmi zasaženými válkou.

Svatba je pro každého důležitý životní předěl. V minulosti představovaly několikadenní svatební oslavy ustálený sled rituálů od velmi intimních rodinných momentů až po nákladné společenské příležitosti, jichž se účastnila celá obec. V 19. století můžeme v jednotlivých národopisných oblastech sledovat jejich zvláštní regionální varianty. Svatbu z jihočeského Doudlebska podle vzpomínek rodinných příslušníků i z vlastní paměti zaznamenal Jan Štěpán z Dolních Svinců. **Svatební Folklorní okénko** rozezní ve středu 16. září v 16.00 i obřadní písně v podání vynikajících českých sólistů a muzik.

Když se řekne **Petra Klabouchová**, většině čtenářů se dnes vybaví především Šumava, ale ne ta turistická, zalitá sluncem, ale drsná, tajemná, plná zapomenutých příběhů, starých křivd a míst, kde minulost nikdy úplně neumřela. V Knihovničce Proglasu v sobotu 19. září v 13.30 představí redaktorka Iva Horká autorčinu tvorbu a přidá také úryvek z románu Vona.

MŠE SV. A POBOŽNOSTI V DOMAŽLICÍCH 13.-20.9.			
NEDĚLE– 13.9. – POUTNÍ SLAVNOST V ARCIDĚKANSKÉM KOSTELE			
AK	**8.00**	S	Za + Jiřího Sladkého a za živé a zemřelé členy rodiny
	11.00	**S**	**Česko-německá mše sv. na Vavřinečku**
AK	**18.00**	S	Za + Annu Veruňkovou, rodiče, tetu Dorotku a duše v očistci
PONDĚLÍ – 14.9. – SVÁTEK POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE			
KK	**8.00**	K	Za + Marii Kolbaskou, manžela, rodiče a za živé a zemřelé členy rodiny
ÚTERÝ – 15.9. – PAMÁTKA PANNY MARIE BOLESTNÉ			
KK	**8.00**	G	Za + Marii Kvítkovou, manžela a oba rody
KK	**17.15**	S	
STŘEDA – 16.9.			
KK	**8.00**	G	Za živé a zemřelé členy živého růžence z Nevolic
AK	**8.30-11.00**		**Udělování svátosti smíření**
KK	**17.15**	G	
ČTVRTEK – 17.9.			
KK	**8.00**	G	Za + Marii Idlbekovou
KK	**17.15**	K	Za + Annu Pejsarovou a rodiče
PÁTEK – 18.9.			
KK	**8.00**	G	Za + rodinu Jírovcovu a za + Marii Skalovou a duše v očistci
KK	**13.00**	G	Zádušní mše sv. za + Květu Mandelíčkovou
KK	**17.15**	S	
SOBOTA – 19.9.			
KK	**17.15**	S	Za + Ludmilu Krauzovou, manžela, oboje rodiče, sourozence a duše v očistci
NEDĚLE– 20.9. – 25. NEDĚLE V MEZIDOBÍ			
AK	**8.00**	G	
AK	**9.30**	G	Za + Josefa Pinkra, manželku a jejich rodiče
KK	**18.00**	G	

MŠE SV. V OSTATNÍCH KOSTELÍCH							
	Neděle	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
MECLOV	8.00 G						8.00 S
POBĚŽOVICE	9.30 G						9.30 S
HORA SV. V.	11.00 G						11.00 S
PENZION				15.00 S			
LUŽENIČKY			18.15 S				
BLÍŽEJOV	11.00 K						
VAVŘINEČEK	11.00 S						
ERAZIM	14.00 G						